

Autobiografie van een *Rebel Yogi*

Vorig jaar overleed Swami Prem Siddhartha op 80-jarige leeftijd. Kort daarvoor was het hem gelukt zijn autobiografie te voltooien. Het is een bijzonder verhaal van een kleurrijk figuur, eerlijk en oprecht: een joodse jongen die opgroeit in Baltimore, USA, een tijd als psychiater werkt, een drop-out die na het zien van de musical 'Hair' op Broadway in de jaren zestig de *Age of Aquarius* induikt, talloze goeroes en hippie communes bezoekt, met alle seks en drugs die daarbij horen, maar toch heel zijn leven geregeld terugkeert naar zijn praktijk als psychiater.

Zijn zoektocht naar wijsheid brengt hem van een goeroe op een bankje bij Central Park in New York via merkwaardige figuren als Dr. Kinley en Swami Hate, bekende Indiase goeroes als Satya Sai Baba en Muktananda, de Tibetaanse Karmapa Lama en leraren als Werner Erhart, uiteindelijk bij Osho.

Hij is er al vroeg bij: in 1974 reist hij naar Mount Abu in Rajasthan, India, waar een zekere Acharya Rajneesh een meditatiekamp leidt en de dynamische meditatie introduceert. Hij volgt Osho in Bombay, Pune 1, de Ranch in Oregon en Pune 2 en 3. Hij vliegt zelfs op de bonnefooi naar Uruguay als Osho zijn wereldtour maakt, weg van de VS en de Ranch. Zoals Yahweh voor Siddhartha de *God of Gods* blijft, is Osho voor hem de *Guru of Gurus*. Hij doet een uiterste poging om beide te verenigen in zijn Osho-Yahweh Mystery School. Religieuze conditionering gaat dieper dan we vaak denken. Op zoek naar de mystieke eenheid beschrijft hij zowel de joodse ervaring van *shekinah*, de aanwezigheid van Yahweh, als de spontane diepe meditatie die ontstaat door *shaktipat* in de tegenwoordigheid van een goeroe of lama. Experimenteren met lsd, hasj en ecstasy, ook hier is hij vroeg bij, hoort allemaal bij de zoektocht naar *bliss*, gelukzaligheid.

Het levert behalve vele hoogtepunten ook dieptepunten op: conflicten met vrienden en geliefden, periodes van depressie, de *agony* na de *ecstasy*. Siddhartha gaat ze niet uit de weg, eerlijkheid is wat hij van iedereen eist die hij tegenkomt, maar ook van zichzelf. De oprechtheid is soms ook bevrijdend. De beschrijving van de leefgemeenschap bij Swami Hate is ronduit geestig. Als er weer iemand bijkomt vertelt iedereen waarom hij hem zo haat, het nieuwe lid vertelt op zijn beurt waarom hij iedereen haat en dan hij is in de groep geaccepteerd. Er wordt geleefd maar ook veel gelachen.

Aan het eind van het boek vertellen een paar vrienden en geliefden anekdotes over Siddhartha. Ontroerend, geestig, schurend, soms ontluisterend, maar in de geest van de man zelf: eerlijk en oprecht.

Siddhartha spreekt de hoop uit dat het boek andere mensen zal helpen bij hun zoektocht. Voor mijzelf kan ik alleen maar zeggen dat hij daarin geslaagd is. Het was bijzonder interessant om de talrijke kleurrijke figuren op zijn spirituele pad te ontmoeten, maar het leert mij ook dat niet iedereen net zo hoeft te 'goeroe-hoppen' om de focus te houden waar Osho het over heeft. Zoals Miten zingt:

*...just to live your love
that's enough for me*

Het boek is te bestellen bij Vitesha Offeciars: vitesha@gmail.com

Siddhartha Kaufman: Longing for the Impossible, Autobiography of a Rebel Yogi.
Shaoni Mukherjee, Delhi, 2018.
ISBN 978 90 9030 760 2